

БОНДАРЕНКО Павло Іванович

Випускник економічного факультету (1987)

Голова фермерських господарств
«Злагода-Агро» і «Бонд-Агро»

Народився 24 січня 1963 р. в с. Ярмолинці Гайсинського району Вінницької області. Батько, Іван Васильович, працював ковалем у колгоспі. У роки Другої світової війни був примусово вивезений на роботу в Німеччину. Зміг втекти, повернувся до України, однак був схоплений поліцейськими. Цього разу чоловіка направили в концентраційний табір «Бухенвальд». Йому вдалося витримати і дочекатися повернення додому. Мати, Ірина Дмитрівна, була дояркою в місцевому колгоспі. У роки війни також примусово працювала в Німеччині: спочатку — на заводі, а потім — у селі.

Малий Павло змалку звик до сільськогосподарської праці, часто допомагав батькам по господарству, дуже любив бігати до них на роботу. Завершивши навчання в школі, служив у лавах Радянської армії в м. Умані. Після демобілізації, у 1983 р. вступив до УСГ. За покликом долі вибрав економічний факультет, оскільки в школі йому найменше подобалася математика, тому хотів удосконалити свої знання.

Із захопленням згадує безтурботні роки студентства. Зазначає, що група була дуже товариською. Майже всі особисті і державні свята вони проводили разом. Часто відпочивали в дендрологічному парку «Софіївка», розташованому поруч з інститутом. «Іноді хотів насолодитися природою, посидіти на березі озера, а не відвідувати пари», — згадує Павло Іванович. Але здоровий глузд брав гору над спокусливими думками, адже він розумів, що наука потрібна для подальшого професійного становлення.

Дружна група з роками лише зміцніла. Кожні п'ять років одногрупники зустрічаються у стінах альма-матер, де згадують цікаві історії навчання, різноманітні практики, веселі ювілеї тощо.

Знаннями, які отримав під час навчання в інституті, П. І. Бондаренко користується дотепер. За його словами, мав велику честь опанувати майбутню професію під керівництвом досвідчених педагогів, майстрів своєї справи. Особливо відзначає проф. М. М. Шкварука, проф. М. І. Єріна та доц. П. А. Рубана, які своєю творчою енергією, системною інтелектуальною працею збагатили вітчизняний, європейський, а, почасти, і світовий простір. У студентський період був головою профкому факультету. Серед спогадів — виробничі практики, особливо після I курсу, коли в с. Паланці, недалеко від Умані, будували овочесховище.

Після закінчення інституту, в 1988 р. працював головним економістом колгоспу «Трудовник» с. Ярмолинці Гайсинського району Вінницької області. Згодом Павло Іванович отримав направлення від сільгоспуправління щодо навчання у Вищій школі управління при Київській сільськогосподарській академії, де готували резерв керівних кадрів. Навчався у Героя України Дмитра Костянтиновича Моторного — одного з найкращих аграріїв України.

У 1990 р. призначений головою колгоспу «Відродження» с. Щурівці Гайсинського району. У бригадному селі не було ні контори, ні майстерень. За 11 років, завдяки зусиллям Павла Івановича, було побудовано критий тік, силосні траншеї, свинарник, літній табір, газифіковано село, заасфальтували дорогу, побудували тракторну майстерню.

У 2001 р. перейшов у с. Харпачку в ПСП «Прогрес» на посаду голови. Після змін в аграрному законодавстві України заснував два господарства — «Злагода-Агро» і «Бонд-Агро», загальний земельний фонд яких складає 430 га землі. Господарства спеціалізуються на вирощуванні пшениці, ячменю, кукурудзи та соняшнику. Спочатку займалися й овочівництвом, однак воно потребує значної кількості робочих рук, яких сьогодні в селах не вистачає.

Дбайливий сім'янин. Дружина, Віта Михайлівна, також закінчила економічний факультет УСГ, працювала головним бухгалтером разом із Павлом Івановичем у колгоспі «Відродження». Виховали двох дітей. Донька Ірина — психолог Палацу юнацтва м. Вінниця, син Микола є студентом III курсу Ладженського коледжу Вінницького НАУ. Батько планує, що син піде його стежиною і також займатиметься сільським господарством.

У вільний від роботи час П. І. Бондаренко любить полювати й рибалити, відпочивати в доброзичливому товаристві з сім'єю і друзями. На життєвому шляху керується висловом: «Герой не той, хто бив, а той хто витримав», «Сумніватися у всьому, ніколи не приймати швидких рішень».

Як відзначає Павло Іванович: «Я пишаюся тим, що навчався в такому славному місті у стінах такого видатного інституту». З нагоди 175 річниці з дня заснування УНУС П. І. Бондаренко вітає рідний виш зі знаменною датою! Бажає подальших творчих злетів і невпинного розвитку, старанних студентів, а також, щоб випускники університету мали попит не тільки на Україні, але й поза її межами!